ननु नामास्त्रधर्म्मज्ञस्त्वं लोकेऽभ्यधिकः परैः । सोऽयुध्यमानस्य कथं रणे प्रहृतवानसि ।
न प्रमत्ताय भीताय विरथाय प्रयाचते । व्यसने वर्त्तमानाय प्रहरन्ति मनस्विनः ।
इदन्तु नीचाचरितमसत्पुरुषसेवितं । कथमाचरितं पार्थ पापकर्म्म सुदुष्करं ।
आर्य्येण सुकरं ह्याजरार्य्यकर्म्म धनञ्जय । अनार्य्यकर्म्म त्वार्य्येण सुदुष्करतमं भुवि । ५९९
येषु येषु नरः पार्थ यत्र यत्र च वर्त्तते । आशु तच्छीलतामेति तदिदं त्वयि दृश्यते ।
कथं हि राजवंश्यस्त्वं कौरवेयो विशेषतः । क्षत्रधर्म्मादपक्रान्तः सुवृत्तश्चरितव्रतः ।
इदन्तु यदतिक्षुद्रं वार्ष्णेयार्थे कृतं त्वया । वासुदेवमतं नूनं नैतत्त्वय्युपपद्यते ।
को हि नाम प्रमत्ताय परेण सह युध्यते । ईदृशं व्यसनं दद्याद्यो न कृष्णसखो भवेत् ।
व्रात्याः संश्लिष्टकर्म्माणः प्रकृत्यैव विगर्हिताः । वृष्ण्यन्धकाः कथं पार्थ प्रमाणं भवता कृताः । ५९५
एवमुक्तो रणे पार्थो भूरिश्रवसमब्रवीत् ।
॥ अर्ज्जुन उवाच ॥ व्यक्तं हि जीर्य्यमाणोऽपि बुद्धिं जरयते नरः । अनर्थकमिदं सर्व्वं यत्त्वया व्याहृतं प्रभो ।
जानन्नेव हृषीकेशं गर्हसे माञ्च पाण्डवं । संग्रामाणां हि धर्म्मज्ञः सर्व्वशास्त्रार्थपारगः ।
न चाधर्म्ममहं कुर्य्यां जानंश्चैव हि मुह्यसे । युध्यन्ति क्षत्रियाः शत्रून् स्वैः स्वैः परिवृता नरैः ।
भ्रातृभिः पितृभिः पुत्रैस्तथा सम्बन्धिबान्धवैः । वयस्यैरथ मित्रैश्च ते च बाहुं समाश्रिताः । ५९०
स कथं सात्यकिं शिष्यं सुखसम्बन्धिमेव च । अस्मदर्थे च युध्यन्तं त्यक्त्वा प्राणान् सुदुस्त्यजान् ।
मम बाहुं रणे राजन् दक्षिणं युद्धदुर्म्मदं । न चात्मा रक्षितव्यो वै राजन्नगतेन हि ।
यो यस्य युज्यतेऽर्थेषु स वै रक्ष्यो नराधिप । तैरक्ष्यमाणैः स नृपो रक्षितव्यो महाम्बधे ।
यद्यहं सात्यकिं पश्ये बध्यमानं महारणे । ततस्तस्य वियोगेन पापं मेऽनर्थतो भवेत् ।
रक्षितश्च मया यस्मात् तस्मात् क्रुध्यसि किं मयि । यच्च मे गर्हसे राजन्नन्येन सह सङ्गतं । ५९४
अहं त्वया विनिकृतस्तत्र मे बुद्धिविभ्रमः । कवचं धुन्वतस्तुभ्यं रथञ्चारोहतः स्वयं ।
धनुर्ज्यां कर्षतश्चैव युध्यतः सह शत्रुभिः । एवं रथगजाकीर्णे हयपत्तिसमाकुले ।
सिंहनादोद्धतरवे गम्भीरे सैन्यसागरे । स्वैः परैश्च ममेतेभ्यः सात्त्वतेन च सङ्गमे ।
एकस्यैकेन हि कथं सङ्ग्रामः स भविष्यति । बहुभिः सह सङ्गम्य निर्जित्य च महारथान् ।
श्रान्तश्च श्रान्तवाहश्च विमनाः शस्त्रपीडितः । ईदृशं सात्यकिं सङ्ख्ये निर्जित्य च महारथं । ५९८
अधिकत्वं विजानीषे स्ववीर्य्यवशमागतं । यदिच्छसि शिरश्चास्य असिना हन्तुमाहवे ।
तथा कृच्छ्रगतश्चैव सात्यकिं कः क्षमिष्यति । त्वं वै विगर्हयात्मानमात्मानं यो न रक्षसि ।
कथं करिष्यसे वीर यो वा त्वां संश्रयेज्जनः ।
॥ सञ्जय उवाच ॥ एवमुक्तो महाबाहुर्यूपकेतुर्म्महायशाः । युयुधानं समुत्सृज्य रणे प्रायमुपाविशत् ।
शरानास्तीर्य्य सव्येन पाणिना पुण्यलक्षणः । यियासुर्ब्रह्मलोकाय प्राणान् प्राणेष्वथाजुहोत् । ५९५
सूर्य्ये चक्षुः समाधाय प्रसन्नं सलिले मनः । ध्यायन्महोपनिषदं योगयुक्तोऽभवन्मुनिः ।